

חולין פרק י הזרוע והלחיים דף קלד

שצריכה להביא קרבן ואסורה לבוא במקדש קודם להקרבה, עיסה שצריך להפריש ממנה חלה, פטר חמור לשיטות שאסור בהנאה עד שפודים אותו בשה, בכור בהמה טהורה שאסור לשחוט חוץ לעזרה, 4 ספקות נוספים הם בדיני ממונות ומקל מדין המוציא מחברו עליו הראיה והם: ראשית הגז, מתנות כהונה, פדיון הבן, ופדיון השה של פטר חמור.

הקוצר שדה במקום שאין עניים שילקטו לוקח הכל לעצמו שכתוב **"לעני ולגר תעזב אתם"** ואין מצווה להשאיר את הלקט לחיות או גויים, עוד למדו מהמילה 'תעזב' שהמפקיר שדהו וחזר וזכה בה אמנם פטור ממעשרות אבל צריך להשאיר מתנות עניים לקט שכחה ופאה. המגדל תבואה במקום שאין כהנים צריך להפריש תרומה משום שלולי ההפרשה כל התבואה אסורה וצריך לשמור על התרומה שאסור להפסידה שכתוב **"את משמרת תרומתי"**, השוחט בהמה במקום שאין כהן אוכל את המתנות שלא יתקלקלו וצריך להניח את דמיהם בצד לכשיגיע כהן שכתוב בהם לשון נתינה **"ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה"**.

מעשה שהניחו שק דינרי זהב בבית המדרש לתרומה, וקדם ר' אמי וזכה בהם או לצורך עניים או משום שהיה אדם חשוב שהציבור צריכים להפוך אותו לעשיר.

'הזרוע' הוא שתי העצמות שביד הקדמית הירך והשוק בין לעניין מתנות כהונה ובין לעניין שלמי נזיר, וכן השוק הוא שתי העצמות שברגל האחורית לעניין קרבן שלמים, ר' יהודה אומר שהשוק הוא רק העצם התחתונה. לחי הוא החלק התחתון

כהן שמכר בהמה לישראל 'חוץ' מהמתנות כהונה (זרוע לחיים וקיבה) הלוקח פטור משום שנשארו בבעלות הכהן, כהן שמכר בהמה לישראל 'על מנת' שהמתנות יהיו שלו נחלקו הבריתות האם דינו כ'חוץ' שהמתנות נשארות של הכהן, או שכוונתו לתנאי ואינו חל ויכול הלוקח לתת את המתנות למי שירצה.

אדם שקנה מטבח 'בני מעיים' של בהמה והיה בתוכם קיבה צריך לתתה לכהן. אדם שקנה בשר במשקל וקיבל קיבה צריך לתתה לכהן ומקבל כסף בחזרה מהטבח, רב אמר שבמקרה שהלוקח שקל לעצמו את הבשר אין לכהן דין ודברים עם הטבח אלא על הלוקח שיתן לו, אבל אם הטבח שקל את הקיבה ומכר ללוקח יכול הכהן לתבוע מהטבח שילך ויחזר אחרי הלוקח שיביא לו את המתנות, ר' אסי אמר שגם אם הטבח שקל ומכר אין לכהן תביעה עליו אלא על הלוקח שמחזיק במתנות, הגמ' מסבירה שנחלקו בדברי ר' חסדא באדם שגזל והבעלים לא התייאשו ואדם אחר אכל את הגזילה שיכול לתבוע מהגזלן ומהמזיק, הגמ' דוחה שייתכן שבמקרה של גזלן ומזיק לכו"ע אפשר לתבוע משניהם אבל במתנות כהונה סובר ר"א שאינם נגזלות והטבח לא חייב לחזר אחריהם.

אסור להצדיק עני במשפט בדיני ממונות שכתוב **"ודל לא תהדר בריבו"**, אבל אדם שמסתפק במתנות עניים ואין חזקה להתיר לו כגון חורי נמלים שנאסף לשם תבואה ויש להסתפק האם התבואה היא לקט שמיועדת לעניים חייב להשאירם לעניים שכתוב **"עני ורש הצדיקו"**. אם התעורר ספק לגר מתי בדיוק התגיר, 4 ספקות בדיני איסור והיתר צריך להחמיר והם: יולדת

חולין פרק י הזרוע והלחיים דף קלד

של הראש עד הגרוגרת שבקנה. הזרוע
הכוונה ליד ימין שכתוב 'הזרוע' ומשמע
החזקה, 'הלחיים' לרבות העור והשיער
שעליהם, 'הקבה' לרבות החלב שעליה
ושבתוכה ונהגו הכהנים להשאיר את
החלב אצל הבעלים. מתנות כהונה ניתנו
כשכר על מעשה פנחס, הזרוע "ויקח רומח
בידו" והדרך להילחם ביד ימין, הלחיים
כנגד תפילה "ויעמד פינחס ויפלל" וקבה
"**וידקר..ואת האשה אל קבתה**". בברייתא
למדו מהפסוק "ואת שוק הימין תתנו
תרומה לכהן" שהמתנות כולם בצד ימין
'שוק' של שלמים 'תתנו' זרוע איל נזיר
'תרומה' זרוע של חולין.

הדרן עלך פרק הזרוע והלחיים